

da jeg hørte den højtærede Minister udtale, at efter hans Mening var der ikke nogen paatrængende social Reform, som man kunde sætte i Forbindelse med Loven om Brændevinsbeskatning, og det har jeg villet benytte Lejligheden her til at bringe frem. Vi have haft et Lovforslag derom her i Rigsdagen i 1891, forelagt af afdøde Berg, hvorefter en saadan Indsamling som den, der fandt Sted for 1½ Maaned siden, vilde have været overflødig. Den Lov vilde have sikret de Folk 100,000 Kr., som Landets Kommuner skulde have tilsvaret efter Folketal, altsaa 4—5 Dre pr. Individ i Landet, og saa havde al Indsamling været overflødig, og jeg synes ikke, der har været nogen Fordel ved, at hele Landet har sat sig i Bevægelse for at bringe disse 3—400,000 Kr. til Veje, som man nu ikke ved — for en større Sums Vedkommende — hvad man skal bruge til, medens paa samme Tid andre Formaal ikke saa noget, fordi der paa en saa uordnet Maade er kommet saa mange Penge ind til dette fra Belgørere. Jeg vil, efter hvad den højtærede Finansminister har udtalt med Hensyn til Vinsstaten, ikke komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at jeg for mit Vedkommende skulde være glad ved, hvis det i nogen Maade lod sig gøre, at Vin, og særlig stærk Vin, kunde blive beskattet i en højere Grad, end Tilfældet nu er. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, da vi alle kende de dermed forbundne Vanskeligheder; men kun ligesom den højtærede Finansminister sige, at det vilde være mig kært — og os kært, der høre til Højrepartiet, der, som bekendt, „drypper af Arbejdernes Blod“, som der stod forleden Dag om velhavende Folk — naar man altsaa fik en Brændevinsstat, ogsaa kom til at betale mere for deres Vin, særlig for stærk Vin. Jeg skulde slutte mig til Forslaget derom, hvis det paa nogen Maade var muligt at tilføje det. — Hvad Melstaten angaar, har den højtærede Minister udviklet for os, hvorledes han er villig til, til Overflødighed, at indflette i Loven, at Rugmel ikke skal blive beskattet, fremdeles, at denne Told af 1½ Dre mulig kan blive Genstand for Drøftelse — maaste den er lidt for høj — og endelig at den skal bortfalde, dersom Præmien for Udsørsel af thyt Mel bortfalder i Tyskland. Under disse Omstændigheder vil jeg, som i og for sig har set med uventlige Øine paa denne Del af Forslaget, ikke have nogen Betænkelse derved, naar man mener, det kan blive til Støtte for det danske Mølleri. Jeg er af den Mening, at der ikke er noget saa lumst som Indførelsespræmier, ikke noget saa snigmorderisk for et

Lands Industri, som naar Udlandet giver den Slags Begunstigelser, og at det derfor er en ganske naturlig Maade at beskytte vor Industri paa og tillige vore Arbejdere, thi man maa ikke tro, at vore Møllere kunne betale deres Folk ligesaa godt, som de ellers vilde kunne, naar Forholdet er det, at Aktiefeststaberne i Løbet af de sidste Aar have tabt indtil 33 pCt. af deres Aktiekapital og ikke givet noget Overskud. Det maa absolut virke videre paa dem, som arbejde i Møllerne, og det er ikke saa ganske ringe et Antal. Naar det saa ikke kan føre til nogen Fordyrelse af Brødet, har jeg, naagtet jeg fra Begyndelsen af altsaa havde en anden Opfattelse, ikke nogen Betænkelse ved at gaa dertil. — Jeg vil ved denne Lejlighed henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, om der ikke nu, efter at vi have bestattet Allet temmelig stærkt og agte at beskaffe det endnu stærkere, og da der er Mulighed for — ret stor Mulighed for — en Brændevinsstat, jeg ser det nemlig ikke som visse andre ærede Medlemmer, som en Umulighed, tværtimod, jeg tror, der er stor Mulighed for, at vi komme til Brændevinsstat i en nær Fremtid — om der saa ikke kunde være Grund til at sikre dem, som nyde Æl og Brændevin, at de ogsaa saa, hvad de betale for. Det er jo saaledes, at vore Ælflasker ere for smaa, i alt Fald en hel Del af dem, de kunne variere adskillige Procent bort fra de $\frac{2}{3}$ Pot, der skal være i en bajersk Ælflask, og særlig dem, der drikke Æl fra Fad, er der en meget stor Forskel i Størrelsen af Krufene og Glasene. (En Stemme: Slummet!). Ja, det kan den ærede Minister ikke gøre noget imod; men derimod kan han stille Forslag om, at Glasflasker og Glas blive af en virkelig justeret Størrelse, og naar vi nu i Gaar have hørt den højtærede Finansminister sige, at han ikke vidste, om der skulde regnes 24 eller 32 Snaps. (En Stemme: Vægere!) — ja, det er meget rigtigt at sige Vægere, naar man ikke ved, hvad en Snaps er, men det var netop det, jeg gerne vilde have afgjort — altsaa, om der var 24 eller 32 Snaps i en Pot Brændevin, tror jeg vel, at der ogsaa kunde være særlig Anledning til, naar vi nu tale om en stærkt forhøjet Brændevinsafgift, saa at træffe Foranstaltninger i Lighed med, hvad der allerede finder Sted i de Lande, hvor man har en høj Brændevinsafgift, sigtende til, at de Folk, der betale Snapsen, ogsaa saa det Kvantum, de betale for. Det hensiller jeg til den højtærede Justitsminister; det vilde være en Reform, man sikkert vilde sætte Pris paa i vide Kredse. Jeg har i øvrigt liggende fra et